

[Undervisningsministeren]

turlige spørgsmål: skulle vi ikke på samme måde begynde at give rammebevillinger til institutionerne? Og det er just det, dette forslag er udtryk for.

Jeg har i øvrigt allerede opfordret f.eks. amtskommunerne til i administrationen af gymnasierne på samme måde at gå over til rammebevillinger, og jeg skal meget gerne opfordre primærkommunerne til at gøre noget lignende, når det gælder administrationen af folkeskolen. Det må være naturligt, at den samme dispositionsfrihed, som staten har overladt kommunerne, i et vist omfang går videre til institutionerne. I den situation er det meget naturligt, at staten går foran med sine institutioner, og disse næsten 1.000 private skoler er jo netop placeret hos staten og ikke hos kommunerne eller amterne.

Forslaget vil give mindre bureaukrati for skolerne og mindre bureaukrati for ministeriet. Der vil blive mere frihed til at indrette sig efter den enkelte skoles behov. Der skal ikke længere spørges: hvad er der nu tilskud til? Hvordan kan vi flytte udgifter fra den ene udgiftskategori til den anden? Der skal i stedet spørges: hvordan skaber vi inden for enkle rammer – enkle økonomiske rammer fastsat af staten – den bedst mulige skole for de børn, de elever, vi har fået overladt?

Vi skal altså spare den unødige tilskudstænkning og i stedet reservere tænkningen til formål, der er til gavn for eleverne, børnene.

Lovforslaget er, som mange ordførere har fremhævet, især hr. Steffensen, i et og alt i pagt med dansk skolefrihedstradition. Det er en tradition, som i starten var meget omtvistet, men som i dag er bakket op af hele det danske Folketing. Det viser debatten i dag.

Jeg skal ikke skjule, at jeg godt kunne være gået lidt videre med at afbureaukratisere dette tilskudssystem. Man kunne godt være gået videre i retning af at gøre tilskuddet afhængigt af elevtallet og måske af lærernes anciennitet og lidt mere og så i øvrigt forenkle resten meget.

Jeg ville godt være gået videre i den retning, men det hele har jo som bekendt været forhandlet meget grundigt i et udvalg under forsæde af tidligere arbejdsminister Lauge Dahlggaard, og derefter har der været meget grundige forhandlinger med de forskellige skoleformer, som i øvrigt har haft betydeligt afvigende meninger om sagen. Det har ført til mange af de knopskydninger, som så igen

fører til det, fru Hanne Thanning Jacobsen her i dag med en vis ret siger, at der er noget af det, der virker lidt uklart. Det forstår jeg godt, og jeg skal forsøge i udvalget at fjerne denne uklarhed, men jeg vil ikke skjule, hvor uklarheden kommer fra. På grund af det ene hensyn og det andet hensyn og det tredje hensyn til den ene skole og den anden skole og den tredje skole, og på grund af at der naturligvis er et ønske om på institutionerne at videreføre den nuværende tilstand – også selv om den ikke nødvendigvis er rimelig – opstår der den ene knopskydning efter den anden. Det er meget naturligt.

Jeg vil i hvert fald lytte til alle gode råd om yderligere forenklinger, men jeg vil også lytte til dem, der her har talt for, at vi måske på enkelte punkter skal gå i modsat retning og lave endnu en knopskydning.

Der har været talt om ejendomsskatter. Jeg vil advare mod at lave særregler om ejendomsskatter. Det er farligt at lave ordninger, hvorefter kommuner ved at flytte rundt på skattebyrden kan malke staten for penge, og det kunne det jo nemt føre til, hvis vi ikke bevarede den ordening, der er foreslået. Men lad os drøfte det.

Spørgsmålet om regulering, der har været rejst, kan vi også godt drøfte, men jeg gør lige opmærksom på, at vi har jo i de senere år prøvet at begrænse de automatiske reguleringer. Dette forslag begrænser ikke de automatiske reguleringer, men holder dem på status quo. Det ville være mærkeligt, synes jeg, hvis vi her skulle begynde at lave helt nye reguleringer, og det vil jeg advare imod. Jeg synes, vi på det punkt skal holde status quo. Det er også noget, de forskellige skoleorganisationer vil kunne leve med, og dér synes jeg vi skal ende. Så rører vi altså ikke ved det.

Hr. Ole Vig Jensen fremhævede, at det var vigtigt at have samme tilskudslov for alle skoler. Det mener jeg også. Jeg kan forsikre, at det har været lige ved at bryde undervejs. Det er årsagen til, at forslaget først kommer frem nu, men jeg tror, det vil lykkes os i de kommende måneder at samle alle skoler – med deres gode vilje og ikke mod nogens vilje – alle skoleorganisationer, i den samme lov. Det har vi tradition for, og den skulle vi gerne fastholde. Det ville være trist, hvis vi ikke kunne holde fast i det, så her skal hr. Ole Vig Jensen i hvert fald være sikker på et